

Literatura un Māksla

LATVIJAS PADOMJU RAKSTNIEKU, KOMPONISTU, MĀKSLINIEKU UN ARCHITEKTU SAVIENĪBU LAIKRAKSTS

1946. G.

28. JUNIJĀ

Nr. 26 (76)

ŠAI NUMURĀ:

PSR SAVIENĪBAS MINISTRU PADOME — Staļina premijas par izciliem darbiem zinātnes laukā 1945. gadā, par a) izciliem izgudrojumiem un b) ražošanas darba metožu uzlabojumiem 1945. gadā, par izciliem darbiem mākslas un literatūras nozārē 1945. gadā; **ZINĀTNISKIE GRADI MĀKSLAS DARBINIEKIEM**; A. Ikonnikovs — D. Sostakoviča devītā simfonija; J. Niedre — PAR «MĀJAS VIESI»; A. Hačaturjans, Staļina premijas laureats — LATVIJAS MUZIKĀLĀ MĀKSLA; **AUSTRALIEŠU RAKSTNIECĪBA**; Recenzija par N. Ivanova «LĀCIS UN PELE» Valsts Leļļu teatris; Kr. Eliass — RIETUMEIROPAS GLEZNIECĪBĀ VALSTS MUZEĀJĀ; V. Širokins — FILMAS PAR MAKSIMU GORKIJU; Birznieks-Uptis — ATMINAS PAR SUDRABU EDŽU; CHRONIKA; KULTURAS DZIVE REPUBLIKĀ; ĀRZEMĒS.

PSR SAVIENĪBAS MINISTRU PADOME**Staļina premijas par izciliem darbiem
zinātnes laukā 1945. gadā**

PSR Savienības Ministru Padome nolēma:

Piešķirt Staļina premijas par izciliem zinātniskiem darbiem:

a) FIZIKAS-MATEMATIKAS ZINĀTNES

Pirmās pakāpes premiju 200.000 rubļu apmērā:

1. Ivanam Vasiliju d. Obreimovam, PSRS Zinātņu Akademijas korespondējošam loceklīm un PSRS Zinātņu Akademijas Organiskās ķīmijas instituta laboratorijas vadītājam, — par zinātniskiem pētījumiem lidmašīnu konstrukciju autovibraciju aprēķina teorijas un metožu laukā, kuru rezultati iztirzāti 1945. gadā publicēta monografijā „Trīsriņu šasijas priešējā riteņa šīmījs”.

2. Akademikim Sergejam Aleksejam d. Christianovičam, Vladimiram Grigorija d. Galperinam, Ivanam Pavilu d. Gorskiem, Aleksejam Pēteru d. Kovalevam — N. J. Žukovska vārdā nosauktā Centralā aerodinamiskā instituta zinātniskiem darbiniekiem, — par lielu ātrumu aerodinamikas eksperimentalajiem pētījumiem, kas publicēti 1945. gadā.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Benicionam Moisejam d. Vulam, PSRS Zinātņu Akademijas korespondējošam loceklīm un PSRS Zinātņu Akademijas P. N. Lebedeva vārdā nosauktā fizikas instituta laboratorijas vadītājam, — par Barija titanata dielektriskās suprapermeabiltates atklāšanu un izpētišanu, kurus rezultati iztirzāti 1945. gadā publicētais raksts: „Par Freneja difrakcijas pielietošanu fizikalos un tehniskos mērījumos”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Benicionam Moisejam d. Vulam, PSRS Zinātņu Akademijas korespondējošam loceklīm un PSRS Zinātņu Akademijas P. N. Lebedeva vārdā nosauktā fizikas instituta laboratorijas vadītājam, — par Barija titanata dielektriskās suprapermeabiltates atklāšanu un izpētišanu, kurus rezultati iztirzāti 1945. gadā publicētais raksts: „Par Freneja difrakcijas pielietošanu fizikalos un tehniskos mērījumos”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Aleksandram Abrama d. Grinbergam, PSRS Zinātņu Akademijas korespondējošam loceklīm, Leningradas Valsts Universitātes profesoram, — par 1945. gadā publicēto zinātnisko darbu „Paleobotanika”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Aleksandram Abrama d. Grinbergam, PSRS Zinātņu Akademijas korespondējošam loceklīm, Leningradas Valsts Universitātes profesoram, — par 1945. gadā publicēto zinātnisko darbu „Paleobotanika”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu ķīmijas pētījumiem, kas vispārināti 1945. gadā publicētā monografijā „Ievads kompleksu savienojumu ķīmijā”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu ķīmijas pētījumiem, kas vispārināti 1945. gadā publicētā monografijā „Ievads kompleksu savienojumu ķīmijā”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu ķīmijas pētījumiem, kas vispārināti 1945. gadā publicētā monografijā „Ievads kompleksu savienojumu ķīmijā”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu ķīmijas pētījumiem, kas vispārināti 1945. gadā publicētā monografijā „Ievads kompleksu savienojumu ķīmijā”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu ķīmijas pētījumiem, kas vispārināti 1945. gadā publicētā monografijā „Ievads kompleksu savienojumu ķīmijā”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu ķīmijas pētījumiem, kas vispārināti 1945. gadā publicētā monografijā „Ievads kompleksu savienojumu ķīmijā”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu ķīmijas pētījumiem, kas vispārināti 1945. gadā publicētā monografijā „Ievads kompleksu savienojumu ķīmijā”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu ķīmijas pētījumiem, kas vispārināti 1945. gadā publicētā monografijā „Ievads kompleksu savienojumu ķīmijā”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu ķīmijas pētījumiem, kas vispārināti 1945. gadā publicētā monografijā „Ievads kompleksu savienojumu ķīmijā”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu ķīmijas pētījumiem, kas vispārināti 1945. gadā publicētā monografijā „Ievads kompleksu savienojumu ķīmijā”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu ķīmijas pētījumiem, kas vispārināti 1945. gadā publicētā monografijā „Ievads kompleksu savienojumu ķīmijā”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu ķīmijas pētījumiem, kas vispārināti 1945. gadā publicētā monografijā „Ievads kompleksu savienojumu ķīmijā”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu ķīmijas pētījumiem, kas vispārināti 1945. gadā publicētā monografijā „Ievads kompleksu savienojumu ķīmijā”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu ķīmijas pētījumiem, kas vispārināti 1945. gadā publicētā monografijā „Ievads kompleksu savienojumu ķīmijā”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu ķīmijas pētījumiem, kas vispārināti 1945. gadā publicētā monografijā „Ievads kompleksu savienojumu ķīmijā”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu ķīmijas pētījumiem, kas vispārināti 1945. gadā publicētā monografijā „Ievads kompleksu savienojumu ķīmijā”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu ķīmijas pētījumiem, kas vispārināti 1945. gadā publicētā monografijā „Ievads kompleksu savienojumu ķīmijā”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu ķīmijas pētījumiem, kas vispārināti 1945. gadā publicētā monografijā „Ievads kompleksu savienojumu ķīmijā”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu ķīmijas pētījumiem, kas vispārināti 1945. gadā publicētā monografijā „Ievads kompleksu savienojumu ķīmijā”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu ķīmijas pētījumiem, kas vispārināti 1945. gadā publicētā monografijā „Ievads kompleksu savienojumu ķīmijā”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu ķīmijas pētījumiem, kas vispārināti 1945. gadā publicētā monografijā „Ievads kompleksu savienojumu ķīmijā”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu ķīmijas pētījumiem, kas vispārināti 1945. gadā publicētā monografijā „Ievads kompleksu savienojumu ķīmijā”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu ķīmijas pētījumiem, kas vispārināti 1945. gadā publicētā monografijā „Ievads kompleksu savienojumu ķīmijā”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu ķīmijas pētījumiem, kas vispārināti 1945. gadā publicētā monografijā „Ievads kompleksu savienojumu ķīmijā”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu ķīmijas pētījumiem, kas vispārināti 1945. gadā publicētā monografijā „Ievads kompleksu savienojumu ķīmijā”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu ķīmijas pētījumiem, kas vispārināti 1945. gadā publicētā monografijā „Ievads kompleksu savienojumu ķīmijā”.

Otrs pakāpes premjas 100.000 rubļu apmērā:

1. Jurijam Konstantīna d. Jurjevam, M. V. Lomonosova vārdā nosauktā Leningradas ķīmijas un technoloģijas instituta profesoram, — par kompleksu savienojumu

PSR SAVIENĪBAS MINISTRU PADOMĒ

Turpinājums no I. lopas puses

vikovam — PSRS Zinātņu Akademijas Organikās ķīmijas instituta zinātniskajiem darbiniekiem, — par jaunas metodes izstrādāšanu aromatisko oghidrātu iegūšanai.

10. Toračanam Pāvila d. **Kravēcam** — PSRS Zinātņu Akademijas korespondeņos loceklim Jurjam Nikolajam d. **Goročovskim**, Stepanam Semjonam d. **Gilevam**, Igoram Nikolajam d. **Cernijam**, Feoktistam Lavrentijam d. **Burmistrovam**, Georgijam Ivana d. Kirejevam, — Valsts optiskā instituta zinātniskajiem darbiniekem — par jaunas sistēmas un aparatu izstrādāšanu fotoemulsijas jutīguma noteikšanai.

11. Pēterim Pētera d. **Krasiljčikovam**, Georgijam Pētera d. **Sviščevam**, N. J. Žukovska vārdā nosauktā Centralā aerohdrodinamikas instituta zinātniskajiem darbiniekem, — par jaunu spārnu profili radīšanu ātrām lidmašīnām.

12. Viktoram Ivana d. **Kuzpecovam**, Zalamanam Ševela d. **Lipurkinam**, Kuģu būvniecības ministrijas speciāla konstruktori biroja inženieriem, — par jaunu aparatu radīšanu kuģu artillerijas uguns vadīšanai.

13. Borisam Romana d. **Lazarenko**, Natalijai Joasafa m. **Lazarenko**, zinātniskās pētīšanas instituta Nr. 627 zinātniskajiem darbiniekem, — par metodes atrašanu metalu apstrādei ar elektrisko dzirksteli.

14. Pāvilam Pantelemona d. **Lukjanenko**, Krasnodaras valsts selekcijas stacijas direktora vietniekam, — par lekušaimniecības kultūru selekcijas jaunu metožu izstrādāšanu un par jaunu augstražīgu ziemas kvešu šķirnu „Pervēcē”, „Krasnodarka” un „Novo-Ukrainka 83” izaudzēšanu.

15. Isakam Michaila d. **Majevam**, inženierapakšpulkvedim, Sergejam Michaila d. **Gerasimovam**, inženierapakšpulkvedim, Viktoram Saula d. **Kelzonam**, inženierkapteinim, Georgijam Vasilija d. **Malenukam**, inženierkapteinim, Grigorijam Solomona d. **Veksleram**, inženierkapteinim, — par jaunas sakaru aparaturas izstrādāšanu.

16. Aleksandram Emanuila d. **Nudelmanam**, Aleksandram Stepana d. **Suranovam**, Aronam Abramam d. **Richteram**, Georgijam Nikolajam d. **Lebedevam**, Porfirjam Pāvila d. **Gribkovam**, Michailam Pāvila d. **Bundinam**, OKB-16 inženieriem, — par jaunas aviacijas lielgabalu konstrukcijas izstrādāšanu.

17. Arkadijam Solomona d. **Ozertsikim**, Ivanam Ivana d. **Litkinam**, Vladimiram Ivana d. **Ostrovsckim**, Pāvilam Viktora d. **Načajevam**, Fedoram Semjona d. **Fedotenko**, Automobiļu un automotoru zinātniskās pētīšanas instituta zinātniskajiem darbiniekem, Hermanam Georgijam d. **Kalšinam**, Maskavas N. E. Baumana vārdā nosauktās augstākās tehniskās skolas profesorom, — par jauna tipa traktoru dizelmotoru konstruēšanu.

18. Andrejam Nikolaja d. **Ostrovcevam**, Aleksandram Pētera d. **Zigeljam**, Leonidam Nikolaja d. **Gusevam**, Borisam Michaila d. **Fitermanam**, J. V. Stalina vārdā nosauktās Maskavas automobilu rūpniecības konstruktoriem, — par jaunā vieglo automobiļu „ZIS-110” konstrukcijas izstrādāšanu.

19. Nikolajam Pāvila d. **Penkinam**, Romanam Alekseja d. **Nilendram**, Ivanam Konstantina d. **Suzdalevam**, Iraida Aleksandra m. **Sligini**, rūpniecības Nr. 632 inženieriem, Grigorijam Abrama d. **Mejersonam**, Maskavas krāsalno metalu un zelta instituta profesoram, — par tantala un tantalontiobija kausējumu un to izstrādājumu ražošanas tehnoloģijas izstrādāšanu un ieviešanu.

20. Aleksandram Jakova d. **Podoprigroram**, Glavuglēmaša Laptjevas rūpniecības galvenajam konstruktorm, — par spēcīgu augstā spiediena sāchtu sūkņu konstruēšanu.

21. Vasilijam Stepana d. **Pustovitam**, Vissavienības *elles* augu kultūru zinātniskās pētniecības instituta laboratorijas vadītājam, — par saulespuķu *elles* bagātu un imunu šķirnu izaudzēšanu, kas plaši izplātitas lekušaimniecībā.

22. Nikolajam Grigorija d. **Trupakam**, PSRS Zinātņu Akademijas kalnu instituta zinātniskajam īdzstrādniekiem, Jakovam Abrama d. **Dormanam**, Metrostroja speciālo darbu kantora priekšniekiem, — par grunts mākslīgās sasaldēšanas darbu metodes radikalu uzlabošanu un tās plašu ieviešanu apakšzemes celtņu būvniecības praksē.

23. Borisam Jakova d. **Elbertam**, Rostovas mēra apkarošanas zinātniskās pētniecības instituta profesoram, Nikolajam Akima d. **Gaiskim**, Valsts īrakstskolas mēra apkarošanas instituta profesoram, — par vakcinu potējumu metodes izstrādāšanu, kas aizsargā pret tularemiju.

Trešās pakāpes premijas 50.000 rubļu apmērā:

1. Ali-Ašrafam Abdul-Huseinam **Ali-Zade**, Azerbaidžanas PSR Zinātņu Akademijas iestājam loceklim, — par maza gabarīta elektroperforatora konstruēšanu naftas rūpniecībai.

2. Praskovjai Nikitas m. **Angelinai**, Ukrainas PSR Staļinas apgabala Staro-Besēvas MTS traktoru brigades brigadierei, Ivanam Ivana d. **Bortakovskim**, Rīzajānas apgabala Možaru MTS traktoru brigades brigadieri, — par traktoru un laukaimniecības mašīnu ekspluatācijas metožu radikalu uzlabošanu, kas nodrošināja traktoru parka augstu rāžu un ievērojamu paaugstinājumu MTS rajonu kolchoza lauku ražībā.

3. Nikolajam Pētera d. **Astachovam**, Jurijam Jevgenija d. **Grigorjevam**, Sergejam Alekseja d. **Skobelevam**, „Orgres” tresta inženieriem, Andrejam Ivana d. **Ponediļko**, Čeļabenergo inženieriem, — par metožu un iekārtu izstrādāšanu un ieviešanu augstas voltažas elektības pārāraides līniju vadu remontā, neizslēdzot strāvu.

4. Jevdokijai Semjona m. **Baskovai**, Voronežas apgabala Dobrinkas rajona kolchoza „Progress” posmniecībai, Aleksandri Michaila m. **Kruglakai**, Poltavas apgabala Jagotinas rajona XVII partijas kongresa vārdā nosauktā kolchoza posmniecībai, — par izcilu agrotehnikas panēmīenu ieviešanu, kas nodrošināja ceturkšņu rekorda rāžu iegūšanu — 1150 un 750 centnu no hektara.

5. Michailam Jevgēnija d. **Berezinam**, CKB-14 konstruktorm, — par jauna aviācijas lielgabala konstruēšanu.

6. Ichilam Abramam d. **Veinbergam**, Michailam Josifa d. **Magidam**, Viktoram Tichona d. **Zujevam**, Fedoram Vasilija d. **Chomjakovam**, apavu rūpniecības kombinata „Skrochod” inženieriem, — par apavu ražošanas tehnoloģijas radikalu uzlabošanu, kas nodrošināja ievērojamu produkcijas ražošanas paplašināšanu, darba rāžības pieaugumu un pašizmaksas pazemināšanu.

7. Davidam Ivana d. **Gabrieljanam**, Melnās metalurgijas zinātniskās pētniecības centralā instituta direktora vietniekam, Ivanam Iljas d. **Bīkovam**, Nikolajam Pavila d. **Gromovam**, Aleksejam Andreja d. **Rastorgujevam**, Jurijam Aleksandra d. **Gracjanovam**, tā paša instituta darbiniekem, — par speciālu magnetisku kausējumu ražošanas tehnoloģijas izstrādāšanu un ieviešanu.

8. Markam Aleksandra d. **Dajinam**, Semjonam Mirona d. **Markevičam**, Pēterim Ivana d. **Markosovam**, Tatjanai Vladimira m. **Prokofjevai**, rūpniecības Nr. 438 inženieriem, — par jaunas metodes izstrādāšanu iezīvielu iegūšanai sintetiskā kaučuka un mākslīgā šķidrā kurināma rūpniecībā.

9. Fjodoram Vasilija d. **Drobīševam**, Geodezijas, aerofotografijas un kartografijas zinātniskās pētniecības centralā instituta profesoram, — par jaunu precīzu instrumentu radīšanu aerofotografijas rezultatu apstrādāšanai.

10. Borisam Feodora d. **Jefremovam**, Irinarcham Andreja d. **Komarickim**, Sergejam Dmitrija d. **Baškirovam**, OKBP inženieriem, — par kājas protēzes jaunas konstrukcijas izstrādāšanu.

11. Ibrajam **Zachajevam**, kolchoza „Kzil-Tu”, posmniecībam, **Kim-Man-Samam** Kazachijas PSR Kzil-Ordas apgabala Cīchliskas rajona kolchoza „Avangard” brigadierim, — par modernu agrotehnikas metodu ieviešanu, kas nodrošina lielā pīatība risa rekorda rāžu iegūšanu — vairāk nekā 150 centneru no hektara.

12. Leonidam Michaila d. **Ivanovam**, Valsts krāsalno metalu un zelta instituta profesoram, — par tantala un tantalontiobija kausējumu un to izstrādājumu ražošanas tehnoloģijas izstrādāšanu un ieviešanu.

13. Nikolajam Pāvila d. **Penkinam**, Romanam Alekseja d. **Nilendram**, Ivanam Konstantina d. **Suzdalevam**, Iraida Aleksandra m. **Sligini**, rūpniecības Nr. 632 inženieriem, Grigorijam Abrama d. **Mejersonam**, Maskavas krāsalno metalu un zelta instituta profesoram, — par tantala un tantalontiobija kausējumu un to izstrādājumu ražošanas tehnoloģijas izstrādāšanu un ieviešanu.

14. Borisam Feodora d. **Jefremovam**, Irinarcham Andreja d. **Komarickim**, Sergejam Dmitrija d. **Baškirovam**, OKBP inženieriem, — par kājas protēzes jaunas konstrukcijas izstrādāšanu.

15. Borisam Jakova d. **Elbertam**, Rostovas mēra apkarošanas zinātniskās pētniecības instituta profesoram, Nikolajam Akima d. **Gaiskim**, Valsts īrakstskolas mēra apkarošanas instituta profesoram, — par vakcinu potējumu metodes izstrādāšanu, kas aizsargā pret tularemiju.

16. Moisejam Jakova d. **Kaganam**, Ivanam Michaila d. **Čapko**, Serafīnam Vasilijs d. **Dobrovolskis**, orgāniko pūsfabrikai un krāsvielu zinātniskās pētīšanas instituta zinātniskajiem darbiniekem, — par jaunas metodes izstrādāšanu slāpekli saturošu organiku savienojumu iegūšanai, kuriem ir svarīga praktiska nozīme.

17. Nikolajam Alekseja d. **Karakinam**, Michailam Vasilija d. **Voropanovam**, Vissavienības elektrotehnikas instituta zinātniskajiem darbiniekem, Vladimiram Ivana d. **Gavrilinam**, Fedoram Martina d. **Malashenku**, rūpniecības Nr. 701 inženieriem, — par jaunu augsti intensīvu prožektorogu ražošanas procesa izstrādāšanu un tās apgūšanu.

18. Valentīnam Bogdana d. **Knuņancam**, Aleksejam Ivana d. **Bobrovam**, Zinātniskās pētīšanas instituta Nr. 10 inženieriem, — par aparaturs konstruēšanu kuģu vadīšanai.

19. Nikolajam Vasilija d. **Melpikovam**, PSRS Austrumu rajonu oglu rūpniecības ministrijas pārvaldes priekšniekam, Grigorijam Maksima d. **Morgunovam**, tresta „Korkinogul” vadītājam, Michailam Jakova d. **Afoninam**, tā paša tresta inženieriem, Aleksandram Stepana d. **Cernegovam**, „Sverdlovskugol” kombinata priekšniekam, Aleksejam Vasilija d. **Topčievam**, Giprouglemaša inženieriem, — par atklātu oglu slāpu izstrādāšanas radikaliem uzlabojumiem, kas nodrošina darba rāžības ievērojamu paaugstinājumu un oglu iegūšanas pieaugumu.

20. Nikolajam Vasilija d. **Melpikovam**, PSRS Austrumu rajonu oglu rūpniecības ministrijas pārvaldes priekšniekam, Grigorijam Maksima d. **Morgunovam**, tresta „Korkinogul” vadītājam, Michailam Jakova d. **Afoninam**, tā paša tresta inženieriem, Aleksandram Spiridonu d. **Desjatīkam**, rūpniecības Nr. 701 inženieriem, — par speciālu aparaturs konstruēšanu un aparaturs izstrādāšanu deģvielu kondensēšanai.

21. Nikolajam Nikolaja d. **Tichonovam**, Dmitrijam Ilijas d. **Vaslijevam**, Satiksmes ceļu ministrijas militaru atjaunošanas darbu Galvenās pārvaldes inženieriem, Aleksandram Spiridonu d. **Desjatīkam**, rūpniecības Nr. 50 inženieriem, — par jaunas recepturas izstrādāšanu un plānu pieletotāju arstniecības praksē.

22. Nikolajam Antona d. **Strelčukam**, inženierapakšpulkvedim, Jurijam Nikolaja d. **Kornejevam**, inženiermajoram, Levam Moiseja d. **Rosenfeldam**, inženiermajoram, — par recepturas un aparaturs izstrādāšanu un plānu pieletotāju arstniecības praksē.

23. Nikolajam Nikolaja d. **Tichonovam**, Dmitrijam Ilijas d. **Vaslijevam**, Satiksmes ceļu ministrijas militaru atjaunošanas darbu Galvenās pārvaldes inženieriem, Aleksandram Spiridonu d. **Desjatīkam**, rūpniecības Nr. 50 inženieriem, — par jaunas recepturas izstrādāšanu un plānu pieletotāju arstniecības praksē.

24. Nikolajam Jekaba d. **Mjaskovskim**, KPFSR Nopelniem bagātajam mākslas darbiniekam un P. I. Caijkovskam vārdā nosauktās Maskavas Valsts Konservatorijas profesoram, — par koncertu violončellam ar orķestri.

Otrās pakāpes premijas 50 tūkstoš rubļu apmērā:

1. Borisam Nikolaja d. **Latošinam**, Ukrainas PSR Nopelniem bagātajam mākslas darbiniekam un Kijevas Valsts Konservatorijas profesoram, — par ukraiņiešu kvintetu.

2. Vano Iļja d. **Muradeli**, — par simfoniju Nr. 2.

Otrās pakāpes premijas 50 tūkstoš rubļu apmērā:

1. Eugenam Artura d. **Kapam**, Igaunijas PSR Nopelniem bagātajam mākslas darbiniekam, — par operu „Atriebības ugnis”.

2. Karam **Karajevam**, Achmetam **Gadžijevam**, — par operu „Veten” („Dzimtene”).

III Mazu formu darbi:

Pirmas pakāpes premiju 100 tūkstoš rubļu apmērā:

1. Georgijam Vasilija d. **Sviridovam**, — par trio.

Otrās pakāpes premijas 50 tūkstoš rubļu apmērā:

1. Michailam Fabiana d. **Gnesinam**, profesoram un KPFSR Nopelniem bagātajam mākslas darbiniekam, — par sonatu-fantazijs kļavītēm un stigu instrumentiem.

2. Matvejam Isaka d. **Blanteram**, — par dziesmām „Zem Balkanu zvaigznēm”, „Tālajā celā”, „Mana milotā”, „Piefrontes mežā”.

IV Koncertmāksla:

Pirmās pakāpes premijas 100 tūkstoš rubļu apmērā:

1. Aleksandram Vasilija d. **Aleksandrovam**, PSRS Tautas māks

PSR SAVIENĪBAS MINISTRU PADOMĒ

Turpinājums no 2. lapas posmam

2. Arkadijam Aleksandra d. Plastovam. — KPFSSR Nopelnīem bagātajam mākslas darbiniekam par gleznu „Siena plauja”. „Plaujas laiks”.

Otrs pakāpes premijas 50 tūkstoš rubļu apmērā:

1. Fjodoram Semjona d. Bogorodskim, — KPFSSR Nopelnīem bagātajam mākslas darbiniekam par gleznu „Slava kritušajiem varoņiem”.

2. Georgijam Semjona d. Veresikim, — par padomju kulturas darbinieku gimetnu seriju.

c) SKULPTURĀ

Pirmās pakāpes premijas 100 tūkstoš rubļu apmērā:

1. Verali Ignatu m. Muchinai, PSRS Tautas mākslinieci, — par skadēmiku A. N. Krilova gimetni skulptūru.

2. Jakovam Ivana d. Nikoladzem, Gruzijas PSR Tautas māksliniekiem, — par gruzīnu dzējnīca - domātāja Čachruhadzes gimetni skulptūru.

Otrs pakāpes premijas 50 tūkstoš rubļu apmērā:

1. Jevgenijam Viktora d. Vučetičam, — par armijas generāla I. D. Cernachovska gimetni skulptūru.

d) ARCHITEKTŪRA

Otrs pakāpes premijas 50 tūkstoš rubļu apmērā:

1. Aleksejam Viktora d. Ščusēvam, akademīkam Nikolajam Vasilijam d. Gorbacevam, technisko zinātņu kandidatam, Sergejam Osipam d. Maizejam, KPFSSR Nopelnīem bagātajam zinātnes darbiniekam, profesoram, Borisam Ivana d. Jakovjevam, tēlniekam; Nikolajam Danilam d. Fedotovam, konstruktoram, — par V. I. Lenina Mauzoleja iekštēnes arhitektonisko izveidošanu.

e) TEATRA UN DRAMATISKĀJA MĀKSLĀ

Pirmās pakāpes premijas 100 tūkstoš rubļu apmērā:

1. Nikolajam Michaila d. Gorčakovam, KPFSSR Nopelnīem bagātajam mākslas darbiniekam un režisoram, Michailam Panteleimonu d. Boldumanam, KPFSSR Nopelnīem bagātajam māksliniekam, Nikolajam Ivana d. Bogoļubovam, KPFSSR Nopelnīem bagātajam māksliniekam, Nikolajam Alēksejam Nikolaja d. Gribovam, KPFSSR Tautas māksliniekam, Vasilijam Vasilijs d. Gotovcevam, KPFSSR Nopelnīem bagātajam māks-

liniekam, — par izrādi „Flotes virsnieki” M. Gorkija vārdā nosauktajā ar Lenina ordeni un Darba Sarkanā Karoga ordeni apbalvotajā PSRS Maskavas akademiskajā Dailē teatrī.

2. Akakijam Alekseja d. Horavam, PSRS Tautas māksliniekam, Akakijam Alekseja d. Vasadzem, PSRS Tautas māksliniekam, Georgijam Michaila d. Davitašvili, Gruzijas PSR Tautas māksliniekam, — par izrādi „Lielais valdnieks” S. Rustaveli vārdā nosauktajā, ar Lenina ordeni apbalvotajā Tbilisi Valsts Dramas teatrī.

Otrs pakāpes premijas 50 tūkstoš rubļu apmērā:

1. Andrejam Michaila d. Lobanovam, KPFSSR Nopelnīem bagātajam mākslas darbiniekam, režisoram, Leonidam Antona d. Majuginam, dramaturgam, Larisai Romana m. Ordanskai, mākslinieci; Vsevolodam Semjona d. Jakutam, mākslinieci; — par izrādi „Veci draugi” M. N. Jermolovas vārdā nosauktajā Maskavas Valsts ebreju teatrī.

2. Solomonam Michaila d. Michoelsam, PSRS Tautas māksliniekam; Venjaminam Leva d. Zuskinam, KPFSSR Tautas māksliniekam, Aleksandram Grigorija d. Tīšleram, Uzbekijas PSR Nopelnīem bagātajam mākslas darbiniekam, mākslinieci, — par izrādi „Freilechis” Maskavas Valsts ebreju teatrī.

f) OPERAS MĀKSLĀ

Pirmās pakāpes premijas 100 tūkstoš rubļu apmērā:

1. Borisam Emanuila d. Haikinam, KPFSSR Nopelnīem bagātajam mākslas darbiniekam, Sofijai Pētera m. Preobraženskai, KPFSSR Tautas mākslinieci; Vladimiram Pavla d. Stepanovam, KPFSSR Nopelnīem bagātajam māksliniekam, Iljam Jūlijam d. Slepjanovam, KPFSSR Nopelnīem bagātajam māksliniekam; Vladimiram Vladimira d. Dmitrijevam, KPFSSR Nopelnīem bagātajam māksliniekam, — par izrādi „Orleanas jaunava” S. M. Kirova vārdā nosauktajā, ar Lenina ordeni apbalvotajā PSRS Valsts akademiskajā Lieļajā teatrī.

2. Agripinali Jēkaba m. Vaganoi, KPFSSR Tautas mākslinieci, — par izciliem sasniegumiem choreografijas mākslā.

Otrs pakāpes premijas 50 tūkstoš rubļu apmērā:

1. Leonidam Michaila d. Lavrovskim, KPFSSR Nopelnīem bagātajam māksliniekam, par izciliem sasniegumiem choreografijas mākslā.

h) MĀKSLAS KINEMATOGRĀFIJĀ

Pirmās pakāpes premijas 100 tūkstoš rubļu apmērā:

1. Fridricham Marku d. Ermleram, KPFSSR Nopelnīem bagātajam mākslas darbiniekam, režisoram; Borisam Fedora d. Čirskovam, scenārija autoram; Abramam Kapela d.

māksliniekam, — par izrādi „Ariaks Otrais” A. Spendiārova vārdā nosauktajā, ar Lenina ordeni apbalvotajā Erevanas Valsts operas un baleta teatrī.

2. Arnoldam Evadija d. Marguljanam, KPFSSR un Ukrainas PSR Tautas māksliniekam; Aleksandram Vasilijs d. Preobraženskam, Kazachijas PSR Tautas māksliniekam; Araldam Grigorija d. Azrikanam, Ukrainas PSR Nopelnīem bagātajam māksliniekam; Natalijai Ivana m. Kisejevkai, mākslinieci; Jefimam Aleksandram d. Brīlam, KPFSSR Nopelnīem bagātajam mākslas darbiniekam — par izrādi „Otello” A. V. Lunačarska vārdā nosauktajā Sverdlovska Valsts operas un baleta teatrī.

Otrs pakāpes premijas 50 tūkstoš rubļu apmērā:

1. Vladimiram Michaila d. Petrovam, KPFSSR Nopelnīem bagātajam māksliniekam, režisoram; Vladimiram Timofeja d. Jakovjevam, operatoram; Vladimiram Jevgenija d. Jegorovam, KPFSSR Tautas māksliniekam; Alla Konstantina m. Tarasovai, PSRS Tautas mākslinieci, — par kinofilmu „Bez vains vainigie”.

2. Juseiram Gadžibekovam, PSRS Tautas māksliniekam, libretu un muzikas autoram; Rza Tachmasibam, režisoram; Nikolajam Michaila d. Leščenko, režisoram; Rašidam Beibutovam, mākslinieci; Leilai Džavansirovali, mākslinieci; Zade Alikperam Guseinam, mākslinieci; Lutafali Abdulajevam, Azerbaidžanas PSR Nopelnīem bagātajam māksliniekam; Minoverai Kalantari, Azerbaidžanas PSR Nopelnīem bagātajam mākslinieci, — par kinofilmu „Aršin-mal-alan”.

Kolcatam, operatoram, Nikolajam Jorža d. Suvorovam, māksliniekam; Michailam Stepana d. Deržavinam, KPFSSR Nopelnīem bagātajam māksliniekam; Aleksandram Ivana d. Zrajevskam, KPFSSR Nopelnīem bagātajam māksliniekam, — par kinofilmu „Lielais lūzums”.

Otrs pakāpes premijas 50 tūkstoš rubļu apmērā:

1. Vladimiram Michaila d. Petrovam, KPFSSR Nopelnīem bagātajam māksliniekam, režisoram; Vladimiram Timofeja d. Jakovjevam, operatoram; Vladimiram Jevgenija d. Jegorovam, KPFSSR Tautas māksliniekam; Alla Konstantina m. Tarasovai, PSRS Tautas mākslinieci, — par kinofilmu „Bez vains vainigie”.

2. Juseiram Gadžibekovam, PSRS Tautas māksliniekam, libretu un muzikas autoram; Rza Tachmasibam, režisoram; Nikolajam Michaila d. Leščenko, režisoram; Rašidam Beibutovam, mākslinieci; Leilai Džavansirovali, mākslinieci; Zade Alikperam Guseinam, mākslinieci; Lutafali Abdulajevam, Azerbaidžanas PSR Nopelnīem bagātajam māksliniekam; Minoverai Kalantari, Azerbaidžanas PSR Nopelnīem bagātajam mākslinieci, — par kinofilmu „Aršin-mal-alan”.

g) BALETA MĀKSLĀ

Pirmās pakāpes premijas 100 tūkstoš rubļu apmērā:

1. Rostislavam Vladimira d. Zararovam, baletmeistaram; Jūrijam Feodora d. Faljoram, KPFSSR Tautas māksliniekam; Péterim Vladimira d. Viljamsam, KPFSSR Nopelnīem bagātajam mākslas darbiniekam; Galīnai Sergeja m. Ulanovai, KPFSSR Tautas māksliniekam; Leonidam Kacchijas PSR Tautas māksliniekam; Olgai Vasilijs m. Lepesinskai, KPFSSR Nopelnīem bagātajai mākslinieci; Vladimiram Alekseja d. Preobraženskam, Ukrainas PSR Nopelnīem bagātajam māksliniekam; Michailam Marka d. Gabovičam, KPFSSR Nopelnīem bagātajam māksliniekam; Viktorinai Vladimira m. Krigerai, KPFSSR Nopelnīem bagātajai mākslinieci, — par izrādi „Pelnruķīte” ar Lenina ordeni apbalvotajā PSRS Valsts akademiskajā Lieļajā teatrī.

2. Agripinali Jēkaba m. Vaganoi, KPFSSR Tautas mākslinieci, — par izciliem sasniegumiem choreografijas mākslā.

Otrs pakāpes premijas 50 tūkstoš rubļu apmērā:

1. Leonidam Michaila d. Lavrovskim, KPFSSR Nopelnīem bagātajam māksliniekam, par izciliem sasniegumiem choreografijas mākslā.

Otrs pakāpes premijas 50 tūkstoš rubļu apmērā:

1. Armenam Karapeta d. Gulakjanam, Armenijas PSR Tautas māksliniekam; Michailam Arsenija d. Tavričianam, Armenijas PSR Tautas māksliniekam; Saram Mkrtiča d. Taljanam, Armenijas PSR Tautas

komponista pasaules uzskata veidošanā; izmērē jaunas linijas autora stila attīstību.

Ists padomju muzikas ūdeņrs ir

1940. gadā ar Staļina premiju apbalvotais D. Sostakoviča kvintets — dzivespriecīgs, gaīs un poetisks. 5. simfonijas «Faustisks» ieskaņas, kas visam darbam piešķira trāgisku raksturu, izzudušas. Mākslinieciskās patiesības izpaušības sasniegta ievērojama pilnība. Var teikt — ar savu leceres plašumu, bagāto domu risinājumu šis Sostakoviča kvintets ir arī simfonisks, vārda dzījā nozīmē.

Kaut mirkli pārskatot D. Sostakoviča jaunrades sasniegumus pēdējā gadu desmitā, mēs redzam radīto darbu izcilu nozīmīgumu.

Gana nosaukt kaut trīs tādus darbus kā: 5. simfonija, kvintets un 7. simfonija. Visi šie darbi faktiski jau iegājuši krievu muzikas vēsturē.

Tikai visdižākā mēroga komponista spekos veikt tādu sarežģītu mākslinieka personības veidošanās un pieplūšanās ceļu, kādu nostāgvājās D. Sostakovičs, — cauri dzījēm pārdzivojušiem viņš nonācis pie lielas domu un jūtu sakaldrības un pilnības. 1937. gadā, pabeidzis savu piektos simtoniju, Sostakovičs rakstīja:

«Manas simtonijas temats ir personības tapšana. Cilvēks ar visiem saviem pārdzivojumiem likts šī cauraurīm trāgiskā darba centrā. Simtonijas pirmo daļu trāgiski sasprindzinātie momenti atralsīs un izlīdzīnās dzivespriecīgā, optimistiskajā finalā.»

D. Sostakoviča I. stīgu kvartets, 6. simfonija un sevišķi kvintets (1939.—1940. g.) apliecinā jaunus sasniegumus

dzīnā ar skapu vieglo lidojumu un spožumu. Pirma daļa — dzīvs, dinamiski risināts sonates alegrō. Pirmais muzikālais vēfolis — tema ar skaidri zīmētu melodiju, atgādina mocartiskās temas, izteiktais mūsdienīmu muzikālais izteiksmes līdzeklis.

Harmoniju skarbums, kas ietekmējis zināmā mērā arī orķestraciju, un valdonīgais dinamiskās kāpinājuma elementi piedēvē visai muzikai citādā, — vairāk nopietnu dramatisku raksturu, — kas pilnībā vairs neatbilst ekspozīcijai lecerētam.

Otrā daļa (moderato) kontrasta pirmsajā nevien ar savu apvaldīto izteiksmi, bet arī ar vispārēju noskaojumu: liegi hīrīku, mazliet smeldzīgu, tomēr nekur neparkāpjot maiga elegāns robežās.

Trejdaļigais toja mērs un melodijas dzīnešošais mīterīgais raksturs dažābidzīgi izsauc asociāciju melanholiķa valšu kustības.

Otrs daļas maigajam līrismam liežīski piederas nepārastā caurspīdīgā instrumentācija, kur galvenā loma ieraudita stādiniekiem, spēlējot tiem dažāviet ar surdinām.

Trešā daļa (skerco): brāzmaina skaņu straume, kuras trauksmīgā plūsmā izvelējas it kā «ūdens krūtīs» — atkal un atkal jauni kustības kāpinātāji. Dinamiskā sprieguma linija nekur nepārtraukta, attīstās un aug, līdz

meistara roka to pēkšņi apstādina — simfonijas 4. daļā (argo).

Sevišķi zīmīga skerco vidusdaļa: taures solo (fanfaru stilī) uz stādinieku auljošā ritma fonā. Ceturta daļa (argo) iss patētisks dialogs tromboniem un taurel ar fagotu, piedaloties stādiniekiem, ir visas simfonijas centrs, emocionāli visespārdīgais moments.

Largo nāk negaļīts, kā spilgti dinamiski un logiski kontrasti, pretruna iepriekšējam, bet tas ir neplieciešams pretstatījums pamata tezel un spēj labi izceļt visas simfonijas lekšējo jēgu un kopuma satura nozīmīgumu.

Kā nevījus izlauzies nopūta jautrā bezbēdīgā briži pēkšņi var cilvēku pīvēršēt daudz dzīlākām un nozīmīgākām domām un jūtām, tā arī lāgo noskaojumus liek — mums kaotiski iegrīmīt citās emocijās — tās jau mūs mājē turpat līdzās jautribai un nebedībai, un pateicoties tieši tām arī gaisīgās rotājīgās noskaojas gūst savu attaisnojumu un nozīmi.

Tikpat pēkšņi un tomēr logiski pamatojis kā lāgo nāk 9. simfonijas fināls. Rakstīts sonatas alegrō formā, tas pauž apbrīnojamu domu vienotību un dinamiskās attīstības nepārtrauktu mērķtiecību — no pirmās temas sākuma taktām (fagotam) līdz pedējām kodas taktām (presto).

Apbrīnojama fināla tematisko materiālu stila vienība, katram tēlam paturot savu individualitati, katrai temai

jam, operatoram, — par kinofilmu „Atbrivotā Čehoslovakija”.

2. Sergejam Andreja d. Semjonovam, operatoram; Borisam Konstantīna d. Makasejevam, operatoram; Aleksandram Gavrila d. Šķekutjēvam, operatoram; Jurijam Viktora

PAR „MĀJAS VIESI“

Pirms 90 gadiem 1856. gada 2. jūlijā sāka iznākt latviešu nedēļas laikraksts, kuram vienu laiku posmu piekrit svarīga loma latviešu tautas nacionālās apziņas modināšanā. Runājot par Kr. Valdemaru, J. Alunānu, Kr. Baronu, Fr. Brivzemnieku, par viju progresīvo ideju paušanu, nevaram pāriet garām «Mājas viesim». Tepat piecus gadus laikraksts «Mājas viesis» kalpoja pirmajiem tautas nacionālās atmodas idejām kā tribine, lai rūnātu uz masām, lai stiprinātu latviešu visplašāko masu nacionālo apziņu, un vairotu ciņas kvēli pret vācu mužniecību. Gandriz visi tie jautājumi, kādi vēlākos (70. gados) sakārā ar «Peterburgas avīzēm» iegūst svarigu politisku nozīmi: visādā veida vācīšu aizbildniecības nomešana; cieša latviešu saistīšanās ar krievu tautu; ziņātņu popularizacija, demokrātisku ideju popularizacija; kuģniecības izveidošanas problema Baltijā, kooperācijas dibināšana, kalpu stāvokļa uzlabošana u. t. t. pirmo reizi atbalsojās «Mājas viesis» kaut arī dažreiz diezgan nenozīmīgu rakstu veidā.

«Mājas viesis» radās Krimas kara atmosferā, pastāvot dzīlai latviešu ļaužu interesei par kara notikumiem, jo arī daudzi latvieši atradās karotājā rīndā. Baltijas piekraste bija tieši apdraudēta no kara darbības. Visā Krievijā un arī Latvijā izplatījās zemnieku nemieru kustība, kilda baumas par gaidāmajiem notikumiem, zemnieku reformām u. t. t. Laikrakstiem rodās daudzi lasītāji. Un tā Rīgas birgeliem, grāmataspiedējam Hartknokam (vēlāk E. Plētes) rodās vēlēšanās nopeinīt ar laikraksta izdošanu, kurā ievietots labi daudz kara ziņu. Domādama par laju prātu nomierināšanu, cara valdība deva atļauju otrai (pirmais bija vācu mācītāju izdotās «Latviešu avīzes») latviešu laikrakstam izdošanai. Par tā redaktoru uzaicināja Ansi Leitanu. Tādā kārtā jaunais laikraksts neatradās tieši līdzīnējo latviešu aizbildņu — vācu mužnieku — mācītāju rokās, kas nodrošināja labvēlīgākus apstākļus latviešu interesēm atbilstošu rakstu ieviešanai.

Kad iznāca laikraksta pirmais numurs (2. jūlijā 1856. gadā) Krimas karš jau bija beidzies. «Mājas viesis» nācās sākt ar rakstu par «Mieru» un miera laika ziņām. Protams, ka tādos apstākļos barot lasītājus ar «Latviešu avīzi» misiones ziņām, dažādām pamācībām un dievbīgīgiem pantīpiem «Mājas viesis» nevarēja — ja tas gribēja pastāvēt. Laikrakstam vajadzēja

6. un 7. laikraksta numuros parādās pirmsākta (neeskata) J. Rungēna jau agrāk sarakstīto, bet nepublicēto rakstu «Latviešu tautas Ebenezers» apcerējums par latviešiem un latviešu vēsturi: «Īsas ziņas par to, kā latvieši cēlušies un kādi ieradumi tiem bija veicos laikos», — uzsverot ka latvieši ir leisi un krievi brālu tauta, kas Latvijā dzīvo jau loti sen.

8. numurā parādās skaidri socials

raksts — J. Alunāna apcerējums par kalpīm Latvijā. Tajā autors kalpus visādi aizvēl un izteic asus pārmetumus mužnieku un saimnieku aprindām, sacīdams, ka Latvijā «par slimiem loipiem vairāk gādā, nekā par slimiem gājējiem». Autors prasa kalpu dzives apstākļu uzlabošanu, viņu skološanu, apgādāšanu ar grāmatām u. t. t.

Ar katru nākošo numuru laikraksts «Mājas viesis» iegūst sabiedriskāku seju. Kr. Barons, J. Alunāns, Kr. Valdemars un citi izskaidro gan pasaules virsmu, gan reliģijas izceļšanos, gan

krievu zemes varenibū, gan māca kopīlus un zemi un nabaga cilvēkam būt pasapzinīgam — iliputis esot mazīns, bet varenis gudrības»; pasaka: «Caur nabaga rokām varam savu bagatību uz debesim nest» u. t. t. Kr. Valdemars «Mājas viesis» siejas publicē pirmos rakstus par kuģniecības nozīmi latviešu tautai. Vesture, ģeogrāfija, sabiedrisko norišu izskaidrojumi kļūst «Mājas viesis» noteicos, kamēr dievbībības un — rātnības — rakstiem ierādīta maza vieta. Nacionāla pašsapinās un progresīvo uzskatu paušana kļūst tik spriegi, ka 1856. gada beigas redaktors uzdrošinās ievietot dzeju ar ūdu pantu:

Latvieti viņu dāvā man.

Latvieti būdams lasu.

Vācu vārdus nedzīdz gan.

Nedz es tos arī prasu...

(Mājas viesis Nr. 21)

Protams, ka šāds laikraksts virzījems nevarēja būt patikams Latvijas tā laika kungu šķirai — mužniecībai un mācītājiem. Jau sākumā viņi atsacījās no līdzstrādāšanas «Mājas viesis», uzskatīdam to par nevēlāmu izdevumu. Bet līdz ko laikrakstā parādījās «Jaunlatvieši» (Valdemars, Alunāns u. c.), agitācija pret to pieaug un beidzot izvēršas istā uzbrukuma.

«Latvijas draugu» biedrības macītāji ar to vien galvenokārt savās sanāksmēs nodarbojās, kā apkarot «Mājas viesi». Viņi kliedz, ka «Mājas viesis» cenšoties tautu atsevišķi no viņas vadoniem un pārstāvjiem, «kurinot naidu starp latviešiem un vāciešiem» u. t. t. Mužniecība un mācītāji izdarīja spiedienu uz laikraksta izdevēju un tā redaktori, un pēdējie padodas. Redaktors Ansis Leitāns, būdams vāciem paklausīgs viriņš, sāk «nožēlot grēkus», vispirms noraida polemikas rakstus pret mužniecību un mācītājiem, tad par kalpīm, par brīvības cildināšanu un «bezdzīvīgu ziņāti».

1860. gadā, kad «Latvijas draugu» izslēdz Leitanu no sava vienus, viņš galīgi izšķiras par attiecību pārstrākumu ar latviešu demokrātisku inteleģiju. Alunāns, Valdemars, Barons un citi atsakās no turpmākas līdzstrādāšanas «Mājas viesis» sāk meklēt citu tribīni (kāda vēlāk ir rakstu krājums «Sēta, daba un pasaule» un kopš 1865. g. — Peterburgas avīzes) savukārt Leitāns «Mājas viesis» līdzstrādniekos piesaista vācu mācītājus, Heravagenu un citus.

«Mājas viesis» beidz spēlēt savu progresīvo vēsturisko lomu latviešu tautas vēsturē.

J. Niedre

Aina no N. Ivanova lūgās «Lācis un pele. Valsis Leītu teatrā»

„LĀCIS UN PELE“ JAUNĀKĀ LUGA VALSTS LELLU TEATRI

Valsts leļu teatris mazajiem skatuījiem atkal sagatavojis jaunu izrādi. Iestudēta N. Ivanova luga bērniem «Lācis un pele», kurā darbojas dzīvnieku pasaules pārstāvji.

Skaidri pārskatāmie, pat visjaunākajiem bērniem viegli saprotamie nōticumi risinās dziļi mežā. Sei atrodas lielā gulētāja un kārumnieka lāča miteklis. Lācis dzīvo kopā ar čaklo un gudro peli, kas ar savu asprātību beigas panāk, ka kūtrajam kaimipam jāveršas istā uzbrukuma.

A. HĀČATURJĀNS.
Staļina premijas laureats

Latvijas muzikālā māksla

Iepazīstoties ar Rigu — Padomju Latvijas galvapsilsētu — jūtam republikas lielo un seno kulturu.

Uzticība tautas tradīcijām, nacionālās kulturas nozīmība spilgti izpaužas Latvijas muzikālā mākslā, ar kuru mēs pietiekami pilnīgi iepazīmēm nesen noslēgtajā Latvijas padomju komponistu savienības pirmajā plenumā.

Tautas muzikalo kulturu vislabāk apliecinā nacionālo radošo spēku bāgātību. Latvijas skāpu mākslā mēs redzam vairākus komponistu pāaudzes — sākot ar latviešu muzikas klasiku. Pēterpils konzervatorijas audzēknī, genīlā krievu meistara N. Rimska-Korsakova skolnieku Jāzepu Vitolu un beidzot ar talantīgajiem jaunajiem komponistiem. Raksturīga arī latviešu muzikas žanru dažādība, kas aptver visus kompozīcijas novadus — no simfonijām un operām līdz veiklajai un instrumentālajai kameramuzikai.

Vissavienības muziku pārstāvījus, kas ierādas plenumā, noklausījās Jāzepa Medīna, Jāņa Ivanova un Anatola Liepiņa simfonijas, Alfrēda Kalnīna operu „Banuta“, Nila Grīnfelda operu „Rūta“, Emīla Melngaila, Jēkaba Graubīna, Emīla Dārziņa, Jāņa Zāliša, Jāņa Ozoliņa kora dziesmas, Jēkaba Medīna, Paulas Licītes, Lūcijas Garūtas, Laumas Reinholdes un citu komponistu kameramuzikā.

Lai arī visi šie skādarbi interesanti un satūrgi, sevišķi tīk izcelt latviešu kora dziesmas. Sei visspēcīgāk un visplīnāk izpaužas latviešu profesionalās skāprades sakariba ar tautiskajām muzikālām tradīcijām. Kora dziesma Latvijā jau sen ir viena no milākajām tautas muzikas formām. Vēl pagājušajā gadsimtā republikā liela audzinošā nozīme bija tautiskajām dziedāšanas biedribām, kas iesakņoja masās kora dziesmas kulturu. Tautas dziesmu apstrādājumi «a capella» jauktiem un vīru koriem bija pamats nacionālajai jaunradei, kuras sākums atzīmējams pagājušā gadīsimā vidū.

Plenuma dalībnieki ar lielu interesiju noklausījās veselu kora muzikas koncertu, ar tautas dziesmu apstrādājumiem un lielām kora muzikas originalkompozīcijām. Smalku polifonisko meistaribu, izcilu muzikālā domas simfonismu, spožu kora „instrumentāciju“ sevišķi spilgti apliecināja Jēkaba Medīna „Čigānu kāzās“. Goldīna „Uzvaras rīts“, Dārziņa „Lauztās priedes“, Zāliša „Bikeris mironu salā“ un citas kompozīcijas.

Latviešu muzikas ciešas saites ar nacionālo dziedāšanas kulturu būtiskas vienībām zanriem, un tā ir viena no latviešu muzikas pievilkcīgākajām ipatnībām.

No plenuma noklausītajām simfoniskajām kompozīcijām sevišķu interesiju saistīja latviešu simfoniku veikākās paaudzes pārstāvja Jāzepa Medīja otrā simfonija un vijolkkoncerts. Domas un formas skāprade, teicmā klasisko tradīciju zināšana nosīda šos darbus par paraugu Latvijas jaunajiem komponistiem. Iepriecināja Jāņa Ivanova 5. simfoniju — talantīgā jaunā komponista svaigs un oriģināls skāprārs.

Spilgtā parādība latviešu muzikā ir ievēojamā vokālās un simfoniskās skaņmākslas meistara Alfrēda Kalnīna opera „Banuta“. Pēc tautas vēstures legendas labi veidotā fabula, kas ievīlojās ar savu darbības dramatismu, lieliskā vokāli-koriskā operas uzbrūve, kas tuvojas oratorijs stilam, lai uzskaitīt Kalnīna skāprārbu par visas pasaules mērogā ieguldījumu operas kultūrā. „Banutas“ muzika tik izteiksmīga, ka pat latviešu valodu nesaproto, aizrautīgi jāseko darbībai, jādzīvo līdzvaronijam.

Augsta skāprāsta kultura, fakturas skādarbi raksturo latviešu kameramuzikas kompozīcijas, starp kuru ipaši nopietnu uzmanību pelna Jēkaba Medīja kvartets. Starp vokālās lirkas darbiem sevišķi patīk P. Licītes un L. Reinholdes meistariņi, gaumīgi un talantīgi veidotās dziesmas.

Atzīmējama jauno komponistu — Nila Grīnfelda (divu operu, kantates un citu skāprārbu autora) un Anatola Liepiņa (Padomju Latvijas himnas autora) darbība. Viņi cīnīs ietvert muzikālā mūsu šīsdienu tēlus un temas (Grīnfelda opera „Rūta“, Liepiņa „Uzvaras simfonija“). Jānožēlo, ka latviešu muzika vēl nepietiekoši bagāta darbiem, kas atspogulo šīsdienu istenību, un tas ir lielākais latviešu komponistu radoša darbība trūkums. Tiešām pārāk daudzām temām, pēc elegiskām dabas ainām, liriskām izjūtām, skiet, ir viens no iemesliem Latvijas komponistu muzikālās domas zināmai atpalicībai. Dažiem latviešu komponistiem, starp tiem — arī jaunajiem, raksturīga pasiva sekošana tradīcijām. Bet pēc Rachmaninova, Skrībina, Stravinskā, Sostakoviča, Prokofjeva, Mjaskovska grūti palikt pagājušā gadsimtā lietoto kompozīcijas līdzekļu robežās. Mūsdienu komponistam vienmēr jābūt modernās muzikālās domāšanas līmeni, citādi tam būs grūti patiesi izteikt šīsdienu istenību.

Latviešu komponistu biklā piešķiršanās aktualām temām izpaužas arī tā, ka Latvijā vēl vajī attīstīta masu, sadzīves dziesma — viens no tiem muzikālajiem zanriem, kas šai dienai visjūtīgāk atsaucas.

Lielu iepriecinājumu plenumā saņādāja iepazīšanās ar latviešu muziku — izpildītāju kulturu, kas saņiegusi augstu profesionālo līmeni. Rīga pašlaik pastāvīgi darbojas simfoniskais orķestris, divi lieliski kori — filharmonijas un radiokoncertes, divi stīgu kvarteti. Redzami mākslinieki ir E. Pakule, A. Ludīja, A. Vāne, E. Vāne, E. Plūksna, diriģenti — L. Vigners un D. Kuļkovs, vijolnieks K. Briķners un citi. Vēlams, lai šie mākslinieki apmeklētu Padomju Savienības galvapsilsētu, bet Maskavas filharmonija paplašinātu savu repertuaru — iesledzot tājā arī latviešu komponistu skāprārbus.

Varonīgā cīņā Sarkanā Armija ir izglābusi skāsto Rigu no postiju miem, ko tā gatavoja vācīši. Šodien padomju valdība rūpīgi gādā par latviešu kulturu, par tās radošājiem darbiniekiem.

„Pēc raksta „Jāzestījā“

ZINĀTNISKIE GRADI MĀKSLAS DARBINIEKIEM

PSRS Augstākā Izglītības Ministrijas atestacijas komisija piešķira zinātniskos gradus un nosaukumus lielākai grupai mākslas darbinieku.

Mākslas pētniecības doktors grāds piešķirts Architekturas teorijas un mākslas institūta vecākajam zinātniskajam līdzstrādniekam V. P. Zubovam — 40 darbu autoram. Savu doktora disertāciju Zubovs bija veikis agrākās

Renesanses laikmeta lielākā mākslinieka Alberti architekturas teorijai.

Mākslas pētniecības doktors grāds piešķirts arī A. V. Lunačarska vārdā nosauktā Valsts teatra mākslas institūta profesoram B. V. Alperam, kurš noslēja darbu par aktieru mākslu Krievijā. Autors analīzē XVIII g. s. beigu un XIX g. s. sākuma skatuves mākslinieku darbību — no Dmitrijevska un Pla-

viļšikova līdz Močalovam, Karatīnam un Šepkinam, kā arī raksturoj krievu teatra sabiedrisko nozīmi.

Augstākā atestacijas komisija piešķira glezniecības katedras profesora nosaukumu Latvijas PSR Nopelnīem bagātajam mākslas darbiniekiem L. S. Svēpam — izcilam dabasskatu meistaram, kura darbi izstādīti Maskavas, Rīgas, Parizes, Briseles, Liverpūles muzejos.

A U S T R A L I E Š U R A K ST N I E C Ī B A

Cik savādi mums tas arī neizlīktos, bet tikai gluži nesen Europa un ASV literārās aprindas nācā pie atzinājumiem, ka arī Australijs pastāv savā literatūra, kā arī australiešiem ir savi rakstnieki.

RIETUMEIRO PAS GLEZNIECĪBA VALSTS MUZEJA

Pēc Vācijas sakāves radās iespēja atgūt mākslas darbus, kuru fašistiskais zvērs bija nolaupījis un aizvīz savā mīdenī. Tagad tie pa lielākajai daļai izstādīti valsts Rietumeiro pas mākslas muzejā un pieejami visiem mākslas draugiem.

Atgūtie mākslas darbi sastāv visvairāk no 17. gs. flammu un holandiešu meistarju rāzījumiem. Lielā būtu daudz runāt par abu šo tautu ārkārtīgi lielo nozīmi vispārīgā glezniecības vēsturē. Vienu no tām — flammu — var uzrādīt lielāko baroka krāsu meistarju — Rubensu, un tādus glezniecības milžus kā van Deiku un Jordansu, otrajā — holandiešiem — svaru kausā iekļūt vienreizējās personības kā Frans Hals un Rembrants.

Bet vienu gan gribētos uzsverēt, un proti, to lielo nozīmi, kāda Holandes 17. gs. meistarjem bija visas jaunlaikā glezniecības idejiskā un koloristiski tehniskā veidošanā.

Vispirms Holandes minētā gadījumā līdzīkie un mazākās meistarji ir ievērojami un konsekventi humanisma pārstāvji un realisma izkopēji visās glezniecības nozarēs.

Holandes meistarju lielais noplēns ir tas, ka tiem jau 17. gadījumā izdevās nodibināt pilnīgi laicigu, no reliģiskām tradīcijām un no baznīcas atkarības visās attieksmēs atbrīvotu glezniecību. Holandes liela glezniecības skola vadās, ar maz izņēmumiem, vienīgi tikai no realitātes un veselīgi izjustas, kaut ari brīžiem parupji uztvertas, dabas un dzīves īstenības.

Gan Holandes 17. gs. meistarju lielo nozīmi glezniecības vēsturē nenozīmēs visa plīnībā no tā, ko redzam ne seni atklātājā izstādē. Un tomēr var teikt, ka ari no izstādītā paliek pletiekamā dzīlē lesplāds par šīs lielas skolas glezniecīskām vērtībām. Tur redzam darbus no tādiem meistarjiem kā portretists Ravestels, alfaistri Salmons Reids, Molenars un Molēns; žanristi de Jonga un Brekeleks, klausīs dabas gleznotājs Beljers, putni gleznotājs Hondekers. Visi tie ir loti pazīstami un iecienīti meistarji Holandes glezniecības vēsturē, visi tie ar lielām spējām un techniku palīdzējuši veidot un izkopto jauno, ar ko Holandes glezniecībā nāca 17. gs.

Taču izstādē pārsvārā ir «italizējošie» holandieši. Tāmējā sauktos Holandes gleznotājus, kuri ar Pulenburu, Blumartu un Niklasu Berchemu priekšgalā praktizēja no Itālijas pārvestos idiliskos vai klasisko drupu motivus un manieri. Tādi šipi izstādē ir Rembrants drāugs Ascoleins, Daniels de Bonds, Verburgs, Halbloks, Partengens, vāp Meris. Tie nav slikti gleznotāji, bet mazāk holandieši. Tai laikā, kad Holande radās un risinājās pavism jauna, nacionāla oriģināla glezniecības programma, vini joprojām turpināja to pašu atkarību no Itālijas, kāda Niderlandu glezniecībā pastāvēja 16. gadījumi.

Tiesa, likteni Holandes glezniecībai bija tas, ka šīs virzīšanas vēlākos latkoss ar franču 17. gs. klasicisma plēmās jumumiem guva virsrakstu. Vēl nebija nozīmīgs gadījums, kad Holandes lielā māksla pēkšķi sāka apskīt. Ar spēku pītno Halsu un apgaroto Rembrantu tā sākas, ar pīekano van der Verfu un Leresu nogāja no vispasaules glezniecībā.

BIRZNIERS - UPITIS

Atmiņas par Sudrabu Edžu

Kad biju vēl jauns zēns un gāju skolā, tad jau mūsu periodikā lasīju jaunu rakstnieku, Sudrabu Edžus, dzējas, stāstus un tulkojumus no pojū valodas. Dzīrdēju, ka jaunais dzējnisks esot nobeidzis Baltijas skolotāju semināru un esot Dzērbenes draudzes skola pār skolotāju. Bet progresīvo uzkādu dēļ nesaticot ar mācītājiem un baroniem.

Pēc tam dzīrdēju, ka mācītāji Sudrabu Edžu izēduši Dzērbenei no vietas, un viņš aizbraucis par skolotāju Krievijā, Uzas Austrumiem, latviešu kolonijā.

Un tad nāca mums, latvju jaunteiņi, vēl patikamākas zinas. Brīvzemnieks, kas tādā daudz bija darījis latviešu pasaku, tautas dziesmu un citu garantītu krāšanā un tulkošanā krievu valodā, kāds iecelts par Liepājas apgabala tautskolu inspektoru.

Ar viņa gādību Gramzdes skolā par pārzini aicināja Sudrabu Edžu no Uzas Austrumiem.

Vareja ledomāties, kāds gars valdīja skolā, kurā bija jauni, dedzīgi skolotāji, ar tādu progresīvu rakstnieku priekšgalā, kāds bija Sudrabu Edžus. Un kādām acīm šo skolu uzskojāja vēlētāji un mulžnieki, kuriem sāja skota vairs nebija nekādas teikšanas.

Mācītāji ar saviem piekrītejiem tākai zobus vien grīzeja un gaigāja, kad pieņāks laiks atriebties. Un tāds laiks piešķīra pēc 1905. g. aizvīz savā dzīlē, kad pēc išajām revolūcijas dienām vēlētāji baroni un mācītāji izsauca sāda ekspekcijas un pēc iepriekš sagatavotā saņuketa rīdīja viņu visiem progresīvā-

cības skatuves. Izstādē šo dekadenci zimīgi reprezentē Tornvīts un Lemborchs, kura glezna «Batsbe» ieldas ir patiesībā van der Verfa garabērs.

Analogisks liktenis bija tai pašā laikā arī flammu mākslai pēc Rubensa un vīna skolas grandioza triumfa. Vel pirms lielmeistara Jōrdansa nāves (1678. g.) sāka iestāties vārgs epigona laikā.

Ari attieksmē uz flammu glezniecību jāsaka, ka izstādēi trūkst ievērojamā vārdu un izcilāko meistarbarju. Ar van Deika vārdu izstādītais Oranijas prinča portrets ir bez šaubām vīna darbnīcas rāzījums, kur, iespējams, ari pats meistars piešķirts roku (sejā). Lai nu kā, tomēr šis portrets ir labikāls, kāds atrodas mūsu siebā no flammu glezniecības, un van Deika lieša portreta māksla tāni izpaužas ar neapšaubāmu spēku.

No pārējiem nedaudzajiem flammu meistarjiem ievērojams van Lamens ar gleznu «Pazudušais dēls». Tāni saskatāmās raksturīgākā flammu glezniecības ipatinības, kas, pretēji holandiešiem, tiecas ne tik daudz uz tonalitāti, kā uz stipru koloristiku un lokalās krāsas uzsvērumu. Glezna diezgan skaista un harmoniska.

Pie labākajām starp flammu jāpiešķīra ari Hulsmans glezna «Kāršu spēle», kura šīs citādi maz pazīstamais, meistars apliecinā Rubensa ieteikmējumu: divas no figurām tieši pārņemtas no lielā Antverpenes meistara «Mīlas dārza». Glezna, kaut ari ievērojumi izbājusi, harmoniski noskanota un dzīvība.

Lambrechts ar saviem sakņu «īrgiem rāda, ko flammu glezniecība vēl spēja jau savā pagrīmānas stadijā. Lai gan kopkolorīts nav visai iepriecinošs, tomer jāzīst, ka atsevišķas vietas un figurās ir patiesībām melistariski gleznojamas.

Ari flammu bija savi «ītalizētāji», un varbūt vēl plašākā mērogā nekā holandiešiem. No tiem minēsimās mūsu izstādē Solmakeri, kura glezna galējās nav beži sastopamas, «Lopu turgus Itālijā» zībīna acis ar savu raibumu un nemieru. Tam pāšam vīrvienam piešķītāmās ari Genūs, kura ainaū ar drupām un antiko stafāzu maz kas pālīcis pāri no flamiskās tradīcijas.

Izstādē mazliet reprezentēta ari Niderlandu skola savā vēlākajā posmā. Ar šo nosaukumu, kā zīdnās, mākslas vēsturē apzīmē visu Niderlandu glezniecību pirms Holandes atšķēršanas un ipāsas Holandes skolas izveidošanās. Tād pie šīs Niderlandu skolas, kurās nodibinātāji bija brāļi van Eiki, skaitījās ari gleznotāji, kas nāca no vēlākās Holandes.

Kā izstādēs «nagla» niderlandiešu vīdu uzskatīma Jāns Maseiss reliģiskā satura glezna (sv. Hieronims). Jāns Maseiss bija slavenā Kventīna Maseisa dēls. Ar viņa vārdu saistīs ļoti svarīgas pagrieziens Niderlandu glezniecības vēsturē. Viņa darbos atspogulojas pārēja no vecniderlandiešu (15. gs. tā sevī «primitīvo») glezniecības uz Niderlandu renesansi, kura vecā, oriģinalā, van Eikū nodibinātā glezniecība pakļāvās Itāļu renesances ieteikmei. Jāns Maseiss turpināja šo sava tēva pasākot un vēlāk Gosarta (Mabuzes) un van Orleja pabeigto Niderlandu glezniecības itālizēšanas procesu, lai gan jāzīst, ka mūsu muzeja glezna

saglabājies daudz kas no tipiski niderlandiski resp. vecniderlandiski. Izstādē figure ari kāda veca kopija no ievērojamā Lukasa van Leidenā glezne.

No niderlandiskās skolas mūsu mūsu mākslas skatuves. Izstādē šo dekadenci zimīgi reprezentē Tornvīts un Lemborchs, kura glezna «Batsbe» ieldas ir patiesībā van der Verfa garabērs.

Ari attieksmē uz flammu glezniecību jāsaka, ka izstādēi trūkst ievērojamā vārdu un izcilāko meistarbarju. Ar van Deika vārdu izstādītais Oranijas prinča portrets ir bez šaubām vīna darbnīcas rāzījums, kur, iespējams, ari pats meistars piešķirts roku (sejā).

Lai nu kā, tomēr šis portrets ir labikāls, kāds atrodas mūsu siebā no flammu glezniecības, un van Deika lieša portreta māksla tāni izpaužas ar neapšaubāmu spēku.

No pārējiem nedaudzajiem flammu meistarjiem ievērojams van Lamens ar gleznu «Pazudušais dēls». Tāni saskatāmās raksturīgākā flammu glezniecības ipatinības, kas, pretēji holandiešiem, tiecas ne tik daudz uz tonalitāti, kā uz stipru koloristiku un lokalās krāsas uzsvērumu. Glezna diezgan skaista un harmoniska.

Pie labākajām starp flammu jāpiešķīra ari Hulsmans glezna «Kāršu spēle», kura šīs citādi maz pazīstamais, meistars apliecinā Rubensa ieteikmējumu: divas no figurām tieši pārņemtas no lielā Antverpenes meistara «Mīlas dārza». Glezna, kaut ari ievērojumi izbājusi, harmoniski noskanota un dzīvība.

No pārējiem nedaudzajiem flammu meistarjiem ievērojams van Lamens ar gleznu «Pazudušais dēls». Tāni saskatāmās raksturīgākā flammu glezniecības ipatinības, kas, pretēji holandiešiem, tiecas ne tik daudz uz tonalitāti, kā uz stipru koloristiku un lokalās krāsas uzsvērumu. Glezna diezgan skaista un harmoniska.

Pie labākajām starp flammu jāpiešķīra ari Hulsmans glezna «Kāršu spēle», kura šīs citādi maz pazīstamais, meistars apliecinā Rubensa ieteikmējumu: divas no figurām tieši pārņemtas no lielā Antverpenes meistara «Mīlas dārza». Glezna, kaut ari ievērojumi izbājusi, harmoniski noskanota un dzīvība.

No pārējiem nedaudzajiem flammu meistarjiem ievērojams van Lamens ar gleznu «Pazudušais dēls». Tāni saskatāmās raksturīgākā flammu glezniecības ipatinības, kas, pretēji holandiešiem, tiecas ne tik daudz uz tonalitāti, kā uz stipru koloristiku un lokalās krāsas uzsvērumu. Glezna diezgan skaista un harmoniska.

Pie labākajām starp flammu jāpiešķīra ari Hulsmans glezna «Kāršu spēle», kura šīs citādi maz pazīstamais, meistars apliecinā Rubensa ieteikmējumu: divas no figurām tieši pārņemtas no lielā Antverpenes meistara «Mīlas dārza». Glezna, kaut ari ievērojumi izbājusi, harmoniski noskanota un dzīvība.

No pārējiem nedaudzajiem flammu meistarjiem ievērojams van Lamens ar gleznu «Pazudušais dēls». Tāni saskatāmās raksturīgākā flammu glezniecības ipatinības, kas, pretēji holandiešiem, tiecas ne tik daudz uz tonalitāti, kā uz stipru koloristiku un lokalās krāsas uzsvērumu. Glezna diezgan skaista un harmoniska.

Pie labākajām starp flammu jāpiešķīra ari Hulsmans glezna «Kāršu spēle», kura šīs citādi maz pazīstamais, meistars apliecinā Rubensa ieteikmējumu: divas no figurām tieši pārņemtas no lielā Antverpenes meistara «Mīlas dārza». Glezna, kaut ari ievērojumi izbājusi, harmoniski noskanota un dzīvība.

No pārējiem nedaudzajiem flammu meistarjiem ievērojams van Lamens ar gleznu «Pazudušais dēls». Tāni saskatāmās raksturīgākā flammu glezniecības ipatinības, kas, pretēji holandiešiem, tiecas ne tik daudz uz tonalitāti, kā uz stipru koloristiku un lokalās krāsas uzsvērumu. Glezna diezgan skaista un harmoniska.

Pie labākajām starp flammu jāpiešķīra ari Hulsmans glezna «Kāršu spēle», kura šīs citādi maz pazīstamais, meistars apliecinā Rubensa ieteikmējumu: divas no figurām tieši pārņemtas no lielā Antverpenes meistara «Mīlas dārza». Glezna, kaut ari ievērojumi izbājusi, harmoniski noskanota un dzīvība.

No pārējiem nedaudzajiem flammu meistarjiem ievērojams van Lamens ar gleznu «Pazudušais dēls». Tāni saskatāmās raksturīgākā flammu glezniecības ipatinības, kas, pretēji holandiešiem, tiecas ne tik daudz uz tonalitāti, kā uz stipru koloristiku un lokalās krāsas uzsvērumu. Glezna diezgan skaista un harmoniska.

Pie labākajām starp flammu jāpiešķīra ari Hulsmans glezna «Kāršu spēle», kura šīs citādi maz pazīstamais, meistars apliecinā Rubensa ieteikmējumu: divas no figurām tieši pārņemtas no lielā Antverpenes meistara «Mīlas dārza». Glezna, kaut ari ievērojumi izbājusi, harmoniski noskanota un dzīvība.

No pārējiem nedaudzajiem flammu meistarjiem ievērojams van Lamens ar gleznu «Pazudušais dēls». Tāni saskatāmās raksturīgākā flammu glezniecības ipatinības, kas, pretēji holandiešiem, tiecas ne tik daudz uz tonalitāti, kā uz stipru koloristiku un lokalās krāsas uzsvērumu. Glezna diezgan skaista un harmoniska.

Pie labākajām starp flammu jāpiešķīra ari Hulsmans glezna «Kāršu spēle», kura šīs citādi maz pazīstamais, meistars apliecinā Rubensa ieteikmējumu: divas no figurām tieši pārņemtas no lielā Antverpenes meistara «Mīlas dārza». Glezna, kaut ari ievērojumi izbājusi, harmoniski noskanota un dzīvība.

No pārējiem nedaudzajiem flammu meistarjiem ievērojams van Lamens ar gleznu «Pazudušais dēls». Tāni saskatāmās raksturīgākā flammu glezniecības ipatinības, kas, pretēji holandiešiem, tiecas ne tik daudz uz tonalitāti, kā uz stipru koloristiku un lokalās krāsas uzsvērumu. Glezna diezgan skaista un harmoniska.

Pie labākajām starp flammu jāpiešķīra ari Hulsmans glezna «Kāršu spēle», kura šīs citādi maz pazīstamais, meistars apliecinā Rubensa ieteikmējumu: divas no figurām tieši pārņemtas no lielā Antverpenes meistara «Mīlas dārza». Glezna, kaut ari ievērojumi izbājusi, harmoniski noskanota un dzīvība.

No pārējiem nedaudzajiem flammu meistarjiem ievērojams van Lamens ar gleznu «Pazudušais dēls». Tāni saskatāmās raksturīgākā flammu glezniecības ipatinības, kas, pretēji holandiešiem, tiecas ne tik daudz uz tonalitāti, kā uz stipru koloristiku un lokalās krāsas uzsvērumu. Glezna diezgan skaista un harmoniska.

Pie labākajām starp flammu jāpiešķīra ari Hulsmans glezna «Kāršu spēle», kura šīs citādi maz pazīstamais, meistars apliecinā Rubensa ieteikmējumu: divas no figurām tieši pārņemtas no lielā Antverpenes meistara «Mīlas dārza». Glezna, kaut ari ievērojumi izbājusi, harmoniski noskanota

